

I. Család – Nemiség – Társadalom Konferencia

III. szekció: A szakminisztériumok előadásai

Kérdések a szakminisztériumok szakképviselőinek:

Mit terveznek tenni a szakminisztériumok a szabad szerelem – tiszta nemiség - házasság és család témakörben a következő területeken: politika, kutatás, oktatás, média, otthon és az egyházak?

A konkrét kérdések előtt néhány tapasztalat, illetve gondolat:

Számos felmérés utal arra, hogy az erkölcsi és jogi értelemben vett, azaz a házasságon alapuló, család igen nagy veszélyeknek van kitéve és ez kivetítődik a társadalmunk szinte minden síkjára. Néhány utalás:

A magyar népesség életminősége az ezredfordulón című könyvben Kopp Mária és Skrabski Árpád írják: „A mai fiatalok között rendkívül gyakorivá váltak azok a személyiségzavarok, amelyekben az üresség, kiábrándultság, unalom és öncélú kockázatkeresés, a tartós kapcsolatok képességének hiánya az alapvető. A különféle személyiségzavarok a család mai működészavarának leggyakoribb, letragikusabb termékei. [...] Nincs az az atombomba, környezetszennyezés, ami súlyosabb veszélyt jelentene az emberiség túlélése szempontjából. [...] Amíg a testi, lelki fejlődés feltételeinek megfelelő családba születő gyermek a leghatékonyabb befektetés a társadalom számára, ennek hiányában a megszülető gyermek, a legsúlyosabb hosszú távú kockázatot jelenti.” [SOTE, 2006]

A 2008-ban alakult Nemzeti Fenntartható Fejlődés Tanácsa jelentése szerint: „A család, a család nyújtotta harmonikus élet, boldogság, gondoskodás elengedhetetlen feltétele az egyén teljességének. Mivel a családgazdaság képezi a nemzetgazdaság talapzatát, a család szerepének leértékelése egyszerre oka és következménye egy süllyedőben lévő társadalomnak. Ugyanakkor visszas a családot egyszerűen a gazdasági kérdések részeként kezelni, hiszen az alapjában véve a társadalmi értékek által meghatározott erkölcsi kérdés. [...] A köznevelésből hiányzik a család értéként való bemutatása és a családi életre nevelés. [...] A média nem a családi harmónia életmintáztatást népszerűsíti.” [NFFT, 2009]

A rendszerváltozásnak nevezett időszak kezdetén jelentette be Ranschburg Jenő pszichológus, hogy hazánkban minden második gyermek veszélyeztetett. Harmonikusan működő családok nélkül morálisan megroppan, beteg lelkűvé, önzővé, jövőtlenné válik és elemeire hullik szét a társadalom. Azóta további romlás adatait rögzíti a statisztika, a veszély tehát nem baljós tendencia, hanem közvetlen napi gyakorlat. [Miksa, 2005]

Tomka Ferenc Biztos út című könyvében és Tárkányi Ákos a Demográfia című folyóiratban rámutat arra, miszerint igen valószínű, hogy a szabad szerelem rontotta meg a házasságok tartósságát. Mint Tomka Ferenc írja, ha a házasságok romlását jelző számokat táblázatban ábrázoljuk, akkor látszik, hogy amilyen mértékben előrehaladt a „szexuális forradalom” és vele párhuzamosan a „fogyasztói szemlélet”, illetve amilyen mértékben növekedni kezdtek a szexuális kapcsolatok a serdülőkorban, majd a házasság előtt, hasonló arányban nőtt évről évre a válások, a házasságon kívül született gyermekek száma, illetve egyre többen lettek, akik nem is mertek már házasságot kötni, és egyre csökkent a gyermekek születésének száma. Mindez oda vezetett, hogy mára az egész európai jellegű nyugati társadalom sérültségéről és elöregedéséről, azaz összeroppánásáról beszélhetünk, mely csak a bevándorlókkal tudja egyensúlyát tartani.

Azzal, hogy fiataljaink a párkapcsolataikat majd családi kapcsolataikat helyesen, szépen és jól élhessék meg az utóbbi évtizedekben társadalmunk vezetése valószínűleg nem

foglalkozott eleget. Pedig a fiatalok legtöbb öröme és keserősége közvetlen emberi kapcsolataikhoz kötődik. Az e téren felmerülő nehézségek életminőségüket erősen gyengíthetik, ami természetesen kihathat társadalmunk minden szintjére, így a gazdaságra, az emberek testi-lelki egészségére és a társadalmi fejlődésre is. Úgy tűnik, nem készítjük fel kellően a fiatalokat az életüket alapvetően befolyásoló, hosszú távú boldogságukat elemeiben meghatározó, megfelelő nemű viselkedésformák, szemléletmódok, magatartási normák kialakítására. E területen található a legnagyobb különbség az embert szolgáló tan és a gyakorlat között és nem véletlenül, hanem éppen ennek következtében e területen szenved és sérül legtöbbször a mai fiatalság és az egész társadalom.

Magától értetődőnek tűnik, hogy ha társadalmilag elfogadottá tesszük a házasság előtti nemű kapcsolatot, akkor megnő az abortuszok, a nemű betegségek, a házasságon kívül születettek, a csonka családok, az öngyilkosok, a szerelmi csalódásokban pszichésen megbetegedettek száma, a drogok fogyasztása, az alkoholizmus, a depresszió, a cinizmus, a kiábrándultság, az önzés, az önpusztítás, az élet értelmetlenségének érzése és csökken a házasságok, különösen a jó házasságok és harmonikus családok száma, valamint jóval későbbre tolódik a házasságkötés és fogy a népesség. E területeken többnyire drasztikus változásokról van szó, természetesen jó lenne mindezt mérni. Ugyanakkor érthetetlen, hogy miért támogatta és támogatja még mindig a szabad szerelmet a magát civilizáltnak nevező fogyasztói társadalom. A kábítószer-fogyasztás ellen valamilyen szinten fellép ezen országok vezetése, azonban az ennél nagyságrendekkel károsabb szabad szerelem ellen gyakorlatilag nem tesz semmit, sőt sokszor úgy tűnik, támogatja azt.

A dohányzás betiltását zárt nyilvános helyeken pár évvel ezelőtt kezdte sürgetni az Európai Unió. Írországból 2004-ben tiltották be, és olvasható, hogy azóta már egészségesebbek is az írek. A dohányzás káros hatásait 10%-ban a nemdohányzóknak kellett elszenvednie. A szabad szerelem minden bizonnyal sokkal, de sokkal nagyobb károkat okoz, mint a dohányzás. A szülők legnagyobb része félti tőle gyermekeit, de a reklámok, a média és a félrevezetett közvélemény miatt nem tudják megvédeni őket. Alkotmányunk alapján az állam köteles lenne e védelem biztosítására, hiszen a házasságot és a családot kiemelten kezeli. A társadalom rendjét úgy kellene alakítani, hogy ne támadja, fenyegetse, hanem segítse, óvja a házasságot, ezt parancsolja a jelen alkotmányunk is. Itt az ideje, hogy mindezt felfigyeljünk.

A konkrét kérdések:

- Az új politikai vezetés alapjaiban egyetért-e a fentiekkel? Mivel igen és mivel nem?
- A szülők jó részének, mindenesetre a jó családban élő szülők szinte mindegyikének, legnagyobb félelme, hogy a mai világban gyermekeik, különösen lányaik, élete a nemiség – házasság – család területen félresiklik. Mit várhatnak az alkotmányjogászoktól e területre vonatkozóan? Önök szerint rendben van-e az, hogy a szülőket a jog nem védi meg ezen félelmüktől? Szeretnék, ha gyermekeik tiszta nemiségben élhettek, majd boldog családot alapítanának, de a társadalom ma olyan, hogy ez csak nagyon keveseknek adatik meg. Sokkal kisebb veszélyek ezreitől véd a jog, ezektől a veszélyektől azonban nem? Helyes ez így? Mit kellene/lehetne tenni?
- Egyetért-e azzal, hogy fel kellene kutatni a stabil családok kialakulásának és fennmaradásának legfontosabb előmozdítóit és ugyanakkor kerékkötőit is? Nem kellene-e hazai és nemzetközi kutatásokat folytatni e területen?
- Támogatja-e azt az elgondolást, miszerint létre kellene hozni egy kutatóintézetet, vagy legalább egy kutatócsoportot, amely a nemiség – házasság – család tématerületek legfontosabbnak adódó kérdéseit kutatja és így foglalkozik legalább a következő hat

tématerülettel: (i) mit tehet a politikai vezetés és a jog a fenti negatív tendenciák orvoslására, (ii) elemzi, hogy a tématerületen belül milyen kutatásokra van szükség és e kutatásokat végzi és/vagy végezteti is, (iii) foglalkozik a családi életre nevelés iskolai bevezetésének optimalizálásával, így a tanárképzésre vonatkozó elvek és gyakorlatok kidolgozásával is, ami emiatt egyetemekkel való együttműködést is igényel, (iv) odafigyel, hogy e szakterületen milyen a média és milyennek kellene annak lennie, (v) foglalkozik azzal, hogy a fiatalok és a családok az otthonaikban is megkaphassák a megfelelő információkat e tématerületre vonatkozóan, (vi) kellő szinten és módon együttműködik az egyházak ide vonatkozó terveivel és elképzeléseivel.

- Nem gondolja-e, hogy mint ahogy száz évvel ezelőtt létrejött a környezetvédelem, mint tudományág, úgy ma létre kellene hozni a családvédelmet, mint új tudományágot? Nem lenne-e jó, ha a Magyar Tudományos Akadémiát felkérné a kormány, hogy egy bizottságot esetleg osztályt hozzon létre a családvédelem, mint tudomány meghonosítására? (Itt nyilván nem a családpsztoráció részeként családvédelemnek nevezett tevékenységről van csak szó.)
- A családi életre nevelés bevezetése a nemzeti alaptantervbe Önök szerint jó elgondolás-e? Ha a nemzeti tantervbe beépítésre kerülne a családi életre nevelés, azt hogyan tartják megvalósíthatónak? Egyetértenek-e azzal, hogy az ilyen jellegű oktatást értéknylatkozathoz kell kötni?
- Az ország több mint háromnegyede mondja magát kereszténynek, kevesebb, mint 15 %-a nem vallásosnak (2001-es népszámlálás). E vallások mind erősen elítélik a szabadszerelmet, mégis a média legnagyobb része szabad szerelem párti. Ez egy diktatúra a többség akarata felett. A felmérésekből úgy tűnik, hogy a társadalmunk egyik legnagyobb baja és sebe a házasság és a család körüli gondok, ami alapjában mind a szabad szerelemhez vezethető vissza. Milyen médiát kívánnak ezen a téren? Mit kellene a médiában megváltoztatni ezen a területen?
- Nem kellene-e az emberek otthonába is eljuttatni olyan anyagokat, amelyek rámutatnak a tiszta nemiség előnyeire és a szabad szerelem káira? Interneten, CD-ken, DVD-ken, könyveken és újságokon keresztül?
- Végül a KDNP-hez külön kérdés: A keresztény értékrendben kiemelt szerepet kap a házasság, a család és a tiszta nemiség. A mai magyar gyakorlat ettől nagyon erősen eltér. Nem kellene-e a KDNP-nek a keresztény egyházakkal közösen felállítani egy szakértői csoportot, hogy dolgozzanak ki egy stratégiát, amit aztán közös állami és egyházi összefogással, természetesen az egyházak szuverenitásuk megőrzésével, valósítsanak meg?